30/06/2021

Ποιοι ήταν και πού κήρυξαν οι Δώδεκα Απόστολοι

/ Επικαιρότητα

Στις 30 Ιουνίου η εκκλησία μας εορτάζει τη Σύναξη των Δώδεκα Αποστόλων, τιμώντας σύμπασα τη χορεία των σπουδαίων αυτών Αγίων ανδρών, οι οποίοι γνώρισαν τον Κύριο, έγιναν μαθητές Του και πίστεψαν σε Αυτόν τόσο, ώστε κλήθηκαν να συνεχίσουν το σωτηριώδες έργο Του στη γη.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Μετά την Πεντηκοστή οι Απόστολοι, που προηγουμένως καλούνταν «μαθητές», ξεχύθηκαν στα πέρατα του κόσμου και άρχισαν τη διάδοση του Ευαγγελίου ανά τα έθνη, αλλάζοντας τον ρου της ιστορίας και τις καρδιές των ανθρώπων.

Ο όρος Απόστολος, που αποδόθηκε στους μαθητές του Χριστού μετά την Πεντηκοστή, σημαίνει πρωταρχικά «απεσταλμένος, πρεσβευτής ή αγγελιοφόρος» και ειδικότερα παίρνει την έννοια του «απεσταλμένου παρά του Θεού». Ο ίδιος ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές του ως αντιπροσώπους του στον κόσμο και με το κήρυγμά τους να καλέσουν κοντά στο Θεό όχι μόνο τους Ισραηλίτες αλλά και τους εθνικούς ("ειδωλολάτρες").

Η εκλογή και η κλήση τους είχε ήδη γίνει με την έναρξη της δημόσιας δράσης του Χριστού στη Γαλιλαία. Αμέσως μετά τη βάφτισή Του, ο Κύριος κατευθύνθηκε στις όχθες της λίμνης Γενησαρέτ, όπου απευθύνθηκε στους αλιείς με τα εξής λόγια: «δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων». Αὐτοὶ «εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ», ενώ άλλοι «ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ».

Ως προς την εκλογή των Αγίων Αποστόλων, χαρακτηριστικοί είναι οι λόγοι του Αποστόλου Παύλου: «Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν... τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ».

Αυτοί είχαν την ευλογία και τη δόξα να ορισθούν ως οι κατ' εξοχήν συνεχιστές του έργου Του, διότι μόνο σε αυτούς είπε: «Εγώ εξελεξάμην υμάς, και έθηκα υμάς, ίνα υμείς υπάγητε και καρπόν φέρητε, και ο καρπός ημών μένη». Μετά την Ανάσταση, τους κατέστησε επίσημα διαδόχους και συνεχιστές του έργου Του: «καθώς απέσταλκέ με ο Πατήρ, καγώ πέμπω υμάς. Και τούτο ειπών ενεφύσησε και λέγει αυτοίς· λάβετε Πνεύμα Άγιον, αν τινων αφήτε τας αμαρτίας, αφίενται αυτοίς, αν τινων κρατήτε, κεκράτηνται». Επίσης στο όρος της Γαλιλαίας, όπου είχαν συναχθεί οι ένδεκα μαθητές, λίγο πριν την Ανάληψη, τους είπε: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν».

Χάρη στον δικό τους αγώνα, τις θυσίες, τη μαρτυρία, αλλά και το μαρτύριό τους θεμελιώθηκε η Εκκλησία στον κόσμο.

Οι Άγιοι Δώδεκα Απόστολοι είναι: ο Απόστολος Πέτρος († 29 Ιουνίου), ο Απόστολος Ανδρέας († 30 Νοεμβρίου), ο Απόστολος Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου († 30 Απριλίου),

ο Απόστολος Ιάκωβος ο του Αλφαίου († 9 Οκτωβρίου), ο Ευαγγελιστής Ιωάννης († 24 Σεπτεμβρίου), ο Απόστολος Φίλιππος († 14 Νοεμβρίου), ο Απόστολος Βαρθολομαίος († 11 Ιουνίου), ο Απόστολος Θωμάς († 6 Οκτωβρίου), ο Ευαγγελιστής Ματθαίος († 16 Νοεμβρίου), ο Απόστολος Ιούδας († 19 Ιουνίου), ο Απόστολος Ματθίας († 9 Αυγούστου), ο Απόστολος Σίμων ο Ζηλωτής († 10 Μαΐου).

Ποιοι ήταν και πού κήρυξαν οι Δώδεκα Απόστολοι

Απόστολος Πέτρος. Προηγουμένως ονομαζόταν Σίμων.

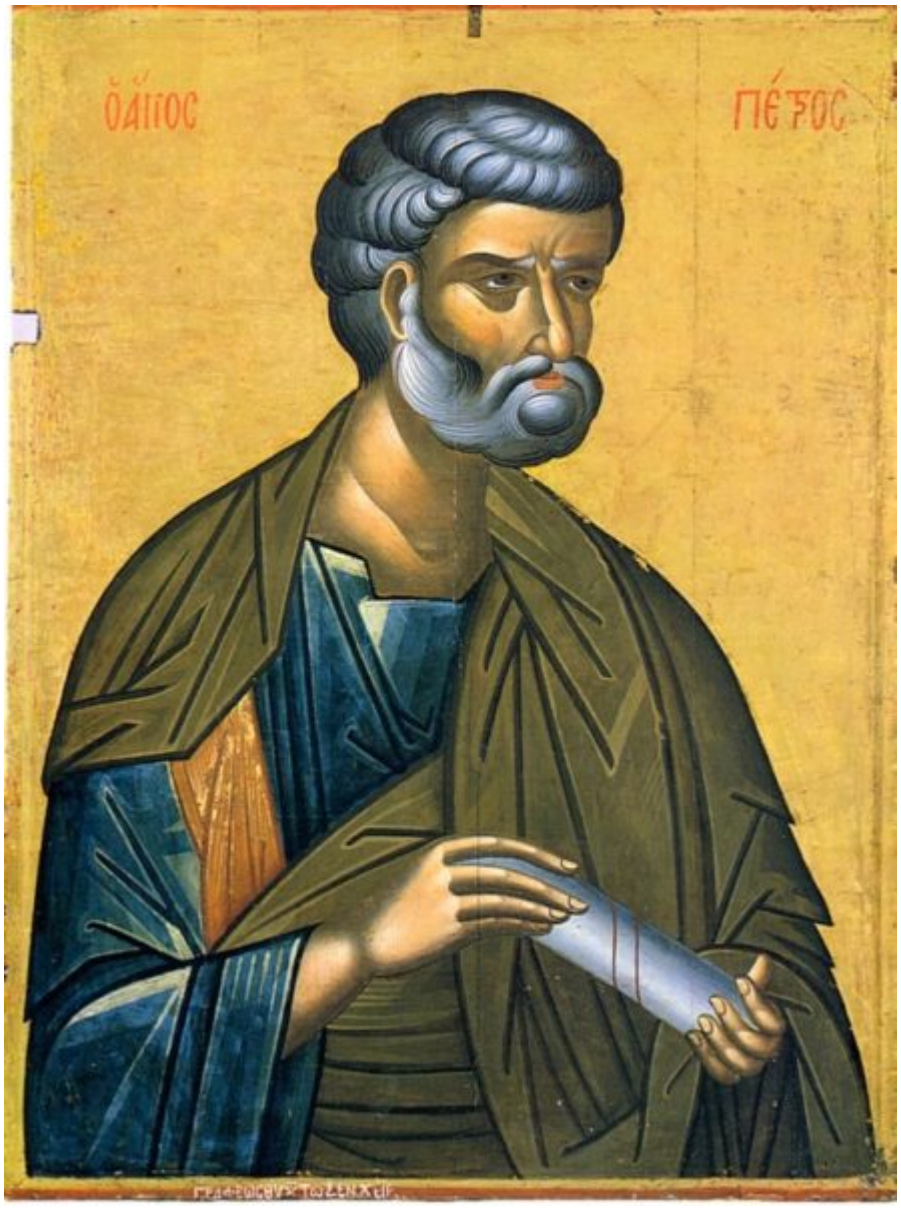

Ήταν έγγαμος ψαράς, αδελφός του Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, υιός του Ίωνα. Αυτόν τον Απόστολο μακάρισε ο Κύριος και τον ονόμασε Πέτρο, αποκαλώντας την πίστη του «πέτρα» πάνω στην οποία θέλησε να

οικοδομήσει την Εκκλησία Του. «Μακάριος ει, Σίμων Βαριωνα... συ ει Πέτρος, και επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την εκκλησίαν, και πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματ. ιστ', 17, 18).

Κήρυξε το Ευαγγέλιο πρώτα στην Ιουδαία και την Αντιόχεια, έπειτα στη Μικρά Ασία και τελικά στη Ρώμη. Επειδή εκεί νίκησε με υπερφυσικό τρόπο το μάγο Σίμωνα, σταυρώθηκε από τον αυτοκράτορα Νέρωνα κατακέφαλα (πάνω τα πόδια – κάτω το κεφάλι), όπως ο ίδιος το ζήτησε και έτσι έλαβε το άφθαρτο στεφάνι του μαρτυρίου, μεταξύ των ετών 66 και 69, αφού άφησε δύο καθολικές Επιστολές στην Εκκλησία του Χριστού.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 29 Ιουνίου.

Απόστολος Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος, ο αδελφός του Πέτρου.

Υπήρξε νωρίτερα μαθητής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, και ακολούθησε τον Χριστό. Προσέλκυσε και τον αδελφό του λέγοντας: «Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν». Θεωρείται ιδρυτής της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως.

Κήρυξε το Ευαγγέλιο σε όλα τα παραθαλάσσια μέρη της Μαύρης θάλασσας, Βιθυνίας και Βυζαντίου. Αργότερα ήρθε στην Ελλάδα. Αργότερα Ξεκίνησε τη διδασκαλία του στη Θράκη και τη Μακεδονία. Στη συνέχεια μετέβη

στην Ήπειρο, όπου συνέχισε τη διάδοση του λόγου του Θεού.

Στη συνέχεια ο Απόστολος Ανδρέας μετέβη μέσω της Θεσσαλίας στην Αχαΐα. **Στην Πάτρα ενήργησε πολλά θαύματα. Εκεί η διδασκαλία του καρποφόρησε, με τις προσευχές του θεράπευε θαυματουργικά πολλούς ασθενείς.**

Στην Πάτρα ίδρυσε εκκλησία και πολλοί ήταν εκείνοι που πίστεψαν στον Χριστού από τη διδασκαλία του. Κατόρθωσε, μάλιστα, να κάνει Χριστιανή την Μαξιμίλλα, σύζυγο του ανθύπατου της πόλεως, Αιγεάτη, την οποία θεράπευσε από μία ανίατη ασθένεια. Ο Ρωμαίος αξιωματούχος εξοργίστηκε και διέταξε την σταύρωση του Απόστολου Ανδρέα σε σταυρό σχήματος Χ, πάνω στον οποίο παρέδωσε και το πνεύμα του. Έκτοτε ο Σταυρός αυτού του σχήματος ονομάζεται «Σταυρός του Αγίου Ανδρέα». Το λείψανό του έθαψε με ευλάβεια ο πρώτος επίσκοπος Πατρών Στρατοκλής. Το λείψανο του μετά από πολλά χρόνια μεταφέρθηκε στο Ναό των Αγίων Αποστόλων Κωνσταντινουπόλεως.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 30 Νοεμβρίου.

Απόστολος Ιάκωβος, ο γιος του Ζεβεδαίου και μεγαλύτερος αδελφός του Ιωάννου του Θεολόγου και Ευαγγελιστού.

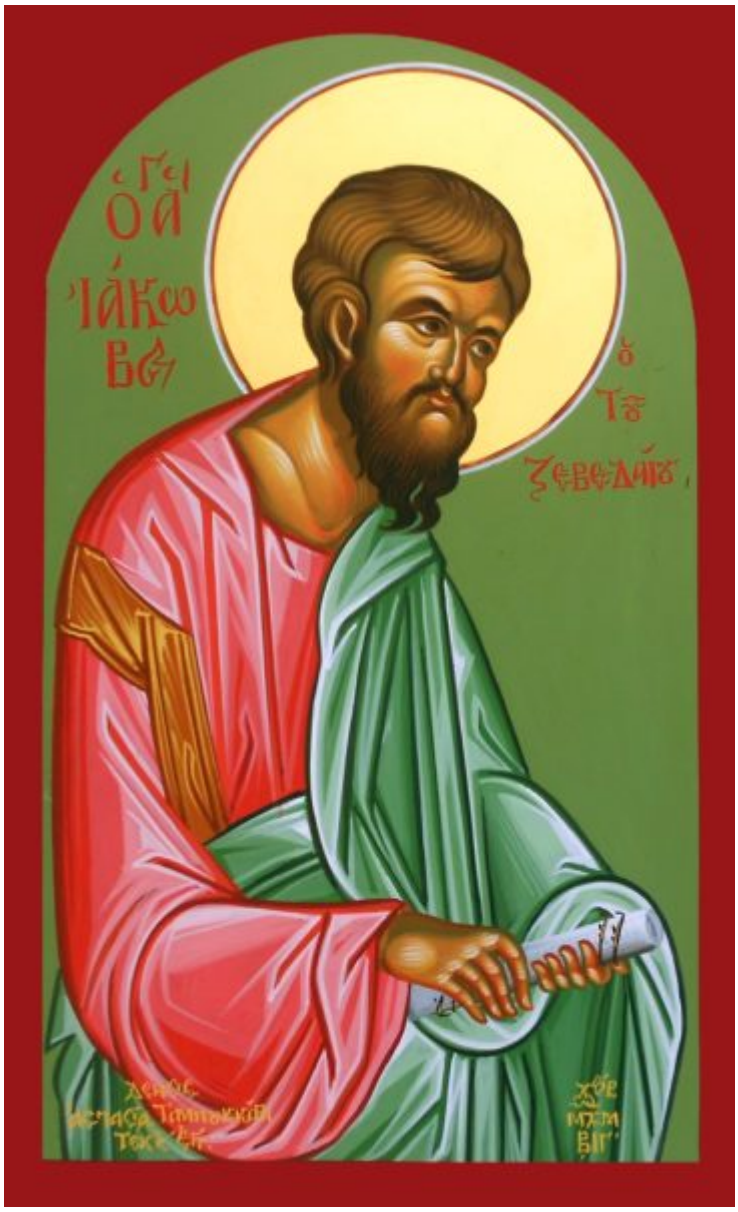

Και τα δύο αδέλφια «αφέντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδαίον εν τω πλοίω μετά των μισθωτών, απήλθον οπίσω του Ιησού» (Μάρκ. 1,20).

Είναι ο τρίτος της τριάδος Απόστολος, τον όποιον ο Κύριος ελάμβανε μαζί με τον Πέτρο και Ιωάννη ιδιαιτέρως στις προσευχές, αλλά και στη Μεταμόρφωση Του.

Κήρυξε το Ευαγγέλιο σ' ολόκληρη την Ιουδαία. Όπως αναφέρεται και στις «Πράξεις των Αποστόλων», ο Ηρώδης Αγρίππας, για την πολλή παρρησία που είχε, τον θανάτωσε με μαχαίρι το 44 μ.Χ. και έτσι έγινε ο δεύτερος μάρτυρας της πίστεως μας μετά τον Πρωτομάρτυρα Στέφανο (43 μ.Χ.).
Η μνήμη του εορτάζεται στις 30 Απριλίου.

Απόστολος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής και Θεολόγος, αδελφός του Ιακώβου.

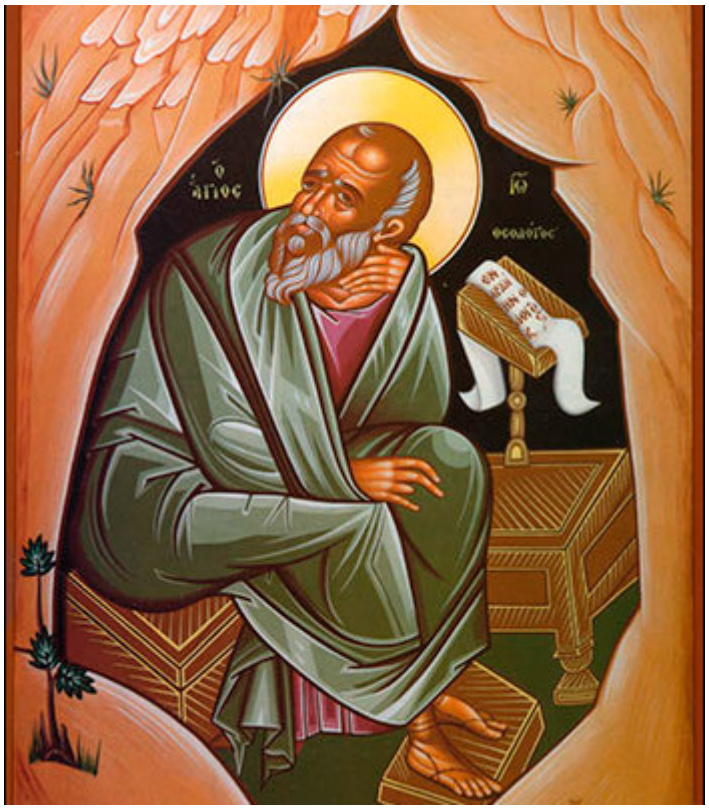

Είναι ο Απόστολος που αγαπήθηκε από τον Χριστό «σφόδρα» και ο επιπεσών επί το στήθος Αυτού. Ο Ιωάννης έχει λάβει τα περισσότερα επίθετα: Απόστολος, Ευαγγελιστής, Θεολόγος, Μαθητής της αγάπης, Ηγαπημένος μαθητής, Επιστήθιος, Παρθένος, Βοανεργές, δηλ. υιός της βροντής.

Κήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μικρά Ασία. Εξορίστηκε από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Δομιτιανό από την Έφεσο στην Πάτμο. Ο ίδιος θεώρησε την εξορία του ως «πνευματική αποστολή», συνεχίζοντας να μεταλαμπαδεύει το Λόγο και την Ουσία του Θεού. Έτσι, το 95 μ.Χ. διέμεινε σε ένα σπήλαιο του λόφου μεταξύ της Σκάλας και της Χώρας, όπου πήγαινε για να προσεύχεται. Κατά τη διάρκεια της διαμονής του, μια Κυριακή έγινε η Αποκάλυψη. Εκεί που προσευχόταν, άκουσε τη φωνή του Θεού, να του λέει: «Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Ό,τι ακούσεις γράψτο σε βιβλίο» και εκείνη την ώρα σκίστηκε ο βράχος, που έκανε τρεις σχισμές, οι οποίες συμβολίζουν την Αγία Τριάδα. Ο Θεός υπαγόρευσε στον Ιωάννη το Ιερό Βιβλίο της Αποκάλυψης, ο οποίος με τη σειρά του το υπαγόρευσε στον μαθητή του, διάκονο Πρόχορο.

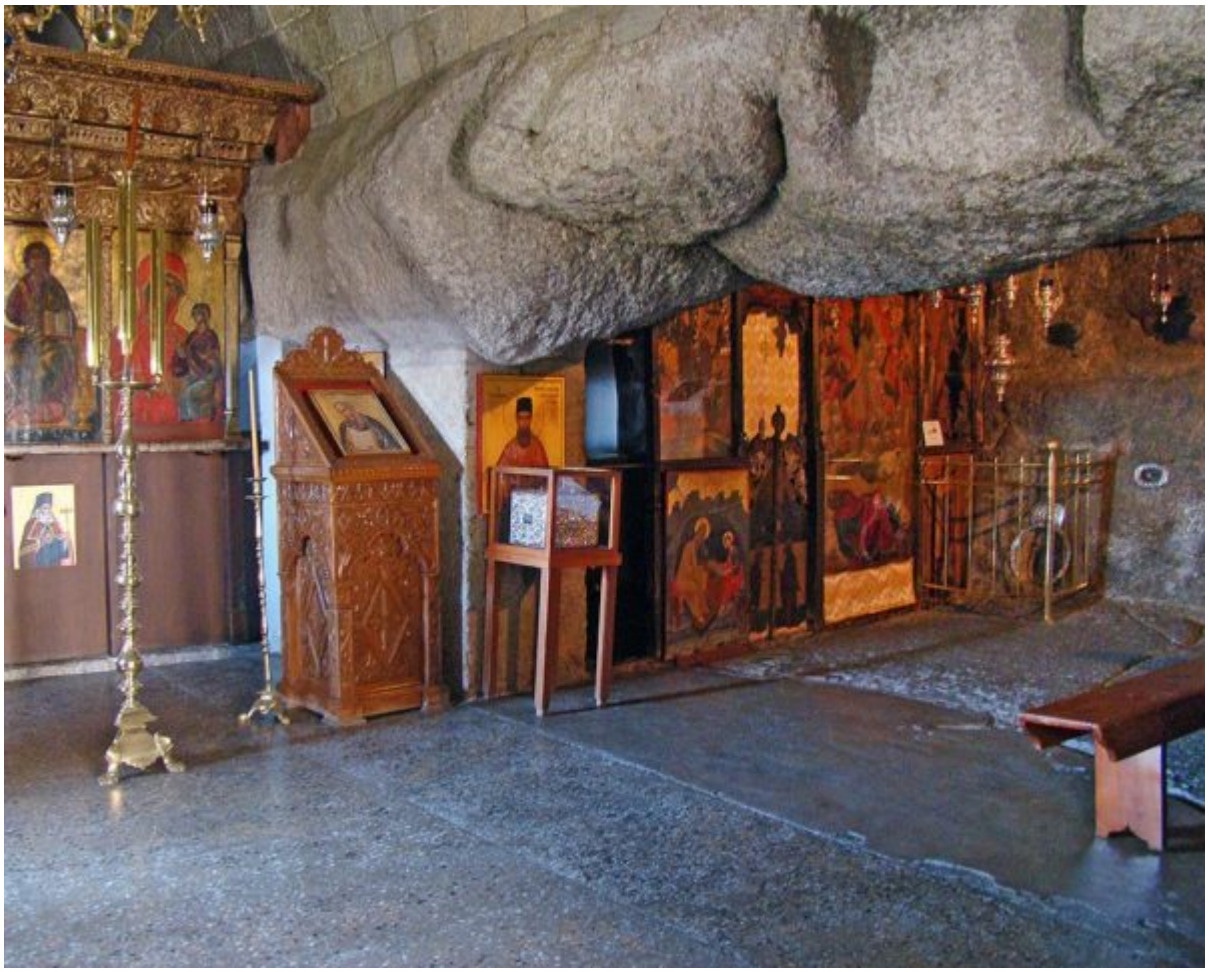

Το Ιερό Σπήλαιο της Αποκάλυψης είναι ένα από τα σημεία αναφοράς όχι μόνο της Πάτμου, αλλά του χριστιανισμού παγκοσμίως.

Εξαιτίας του Ιωάννη **πλήθη απίστων προσήλθαν στο Χριστιανισμό. Όταν επέστρεψε στην Έφεσο, αναπαύθηκε εν ειρήνη (περίπου 95 χρονών)**. Νωρίτερα μας άφησε το Ευαγγέλιο του, τρεις Καθολικές επιστολές και την Αποκάλυψη.

Είναι αυτονόητο ότι το Σπήλαιο της Αποκαλύψεως απετέλεσε όχι μόνο τον πρώτο τόπο προσευχής στην Πάτμο, αλλά και τον μέχρι σήμερα σπουδαιότερο. Το όραμα της Αποκαλύψεως της Τριαδικής Θεότητας και η συγγραφή του μοναδικού προφητικού βιβλίου της Καινής Διαθήκης από τον Ηγαπημένο Μαθητή του Κυρίου, εσφράγισαν μυστηριακά τον τόπο αυτό, ώστε ευνόητα να αποτελεί έκτοτε πόλο έλξεως μοναχών, με την συγκλονιστική κατάνυξη την οποία εμπνέει!. Σύμφωνα με τον Κώδικα ΡΠΗ της Πατμιακής Βιβλιοθήκης, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Περίοδοι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και του αυτού μαθητού Προχόρου συγγραψείσαι παρ’ αυτού εις απόδειξιν» και χρονολογείται από τον ΙΓ’- ΙΑ’ αιώνα, η αρχαιότερη ονομασία του τόπου της Αποκαλύψεως ήταν «Κατάπαυσις». Συγκεκριμένα, αναφέρει εν προκειμένω ο Πρόχορος ότι τον παρέλαβε ο Ιωάννης και μετέβησαν « από μιλίου ενός εν τόπω ησύχω λεγομένω Κατάπαυοις. Ην δε εκεί όρος υψηλόν. Ανελθόντων ουν ημών εν τω όρει εποιήσαμεν ημέρας τρεις…». Κατά της εκδοχής ότι το τοπωνύμιο του χειρογράφου τούτου του Προχόρου Κατάπαυσις

ανταποκρίνεται στο σημερινό Αποκάλυψη, είναι η πληροφορία ότι ανέβηκαν σε «όρος υψηλόν», ενώ το Σπήλαιο της Αποκαλύψεως ευρίσκεται στην μέση και όχι στην κορυφή του. Η παράδοση όμως, η οποία έχει διατηρηθεί μέχρι σήμερα, βεβαίως μαρτυρεί ότι το Βιβλίο της Αποκαλύψεως εγράφτηκε στο Σπήλαιο της Αποκαλύψεως. Στον εσωτερικό του Σπηλαίου βράχο ευρίσκονται οπές, τις οποίες κατά την παράδοση ο Ευαγγελιστής Ιωάννης χρησιμοποιούσε είτε για ανάκλιση, είτε ως χειρολαβή. Μαρτυρείται ακόμη ότι η τριπλή σχισμή του βράχου της οροφής σχηματίσθηκε κατά την στιγμή του οράματος της Αποκαλύψεως και συμβολίζει την τριπλή υπόσταση του Θεού.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 26 Σεπτεμβρίου και στις 8 Μαΐου.

Απόστολος Φίλιππος ο από Βηθσαϊδα της Γαλιλαίας, συμπατριώτης του Ανδρέου και του Πέτρου.

Μελετούσε διαρκώς τα προφητικά βιβλία και τον μωσαϊκό νόμο. Είναι εκείνος που είπε στο Ναθαναήλ «ον έγραψε Μωυσής και Προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ» (Ιω. α’, 46).

Κήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μικρά Ασία (Λυδία και Μυσία) και στην Ιεράπολη μαζί με τον Βαρθολομαίο (Ναθαναήλ) και την αδελφή του Μαριάμνη. **Μαρτύρησε τρυπημένος στους αστραγάλους και καρφωμένος σ’ ένα ξύλο στην Ιεράπολη της Φρυγίας**. Λόγω σεισμού που ακολούθησε οι συνοδοί του αφέθησαν ελεύθεροι.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 14 Νοεμβρίου.

Απόστολος Βαρθολομαίος ή Ναθαναήλ

Όταν ο φίλος του, Φίλιππος, του είπε για τον Χριστό τ’ ανωτέρω και πλησίασε, ο Χριστός τον προϋπάντησε λέγοντας: «Ίδε αληθώς Ισραηλίτης, εν ω δόλος ουκ εστί» (Ιω. α’, 48).

Κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Αραβία και στην Περσία, μαζί με τον Ιούδα στην Αρμενία και προπαντός στους Ινδούς, οι όποιοι ονομάζονταν Ευδαίμονες και τους παρέδωσε το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, γραμμένο στα εβραϊκά. Από τους απίστους, όμως, εγδάρη ζωντανός και σταυρώθηκε στην Ουρβανούπολη της Αρμενίας. Εκεί παρέδωσε το πνεύμα του και έλαβε το στέφανο του μαρτυρίου.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 11 Ιουνίου.

Απόστολος Θωμάς, που λεγόταν και Δίδυμος. Καταγόταν από τη Γαλιλαία και ήταν κι αυτός ψαράς. Διακρινόταν για το θάρρος του, αλλά και για τον ορθολογιστικό χαρακτήρα και τον σκεπτικισμό του. Είναι ο Μαθητής που για την απιστία του είπε ο Κύριος: «Μη γίνου άπιστος, αλλά πιστός» (Ιω. κ’, 27) και αυτός ψηλαφώντας Τον είπε: «Ο Κύριος μου και ο Θεός μου» (κ’, 28). Τη σωτήρια αυτή ομολογία του θυμόμαστε κάθε χρόνο την Κυριακή του Αντίπασχα (του Θωμά).

Κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού σε λαούς της Ανατολής, στους Πάρθους, Μήδους, Πέρσες και Ινδούς. Ο βασιλεύς των τελευταίων, επειδή ο Θωμάς εβάπτισε και τον υιό του, τον φυλάκισε και τελικά τον καταδίκασε σε θάνατο: Οι στρατιώτες τον κατατρύπησαν με τις λόγχες τους στην πόλη Μελιαπούρ. «Θωμάς δέ Πάρθοις, Μήδοις, Πέρσαις, Υρκανοίς, Βακτροίς, Μάργοις κηρύξας, ελακήδη [ελάτη ή ελάνη;] ελογχιάσθη τοίς τέταρσι μέρεσιν αυτού εν πόλει Καλαμήνη, τής Ινδικής, καί θάπτεται εκεί» γράφει ο Ιππόλυτος.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 6 Οκτωβρίου.

Απόστολος Ματθαίος, ο Τελώνης, αδελφός του Ιακώβου, υιός του Αλφαίου, από τη Γαλιλαία. Λεγόταν και Λευΐς.

Είναι εκείνος που ακολούθησε τον Χριστό, αφού εγκατέλειψε «την υπηρεσίαν του» στην Καπερναούμ. Μετά το μεγάλο δείπνο που προσέφερε στον Χριστό, έγινε Απόστολος και Ευαγγελιστής. Το Ευαγγέλιο του το έγραψε στην αραμαϊκή γλώσσα, 8 ή 9 χρόνια μετά την Πεντηκοστή, αργότερα όμως μεταφράστηκε στα ελληνικά. Το «κατά Ματθαίον» είναι το πρώτο Ευαγγέλιο στον κανόνα (σειρά) της Καινής Διαθήκης.

Κήρυξε το Ευαγγέλιο στους Εβραίους της Παλαιστίνης, στην Αιθιοπία (Κολχίδα), στους Πάρθους και τους Μήδους (στην Περσία), στους οποίους ίδρυσε Εκκλησία, μετά από πολλά θαύματα που έκανε σ’ αυτούς. Τελικά θανατώθηκε από τους άπιστους δια πυράς στην Περσία.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 16 Νοεμβρίου.

Απόστολος Ιάκωβος, ο υιός του Αλφαίου, αδελφός του Λευί, δηλ. του Ματθαίου.

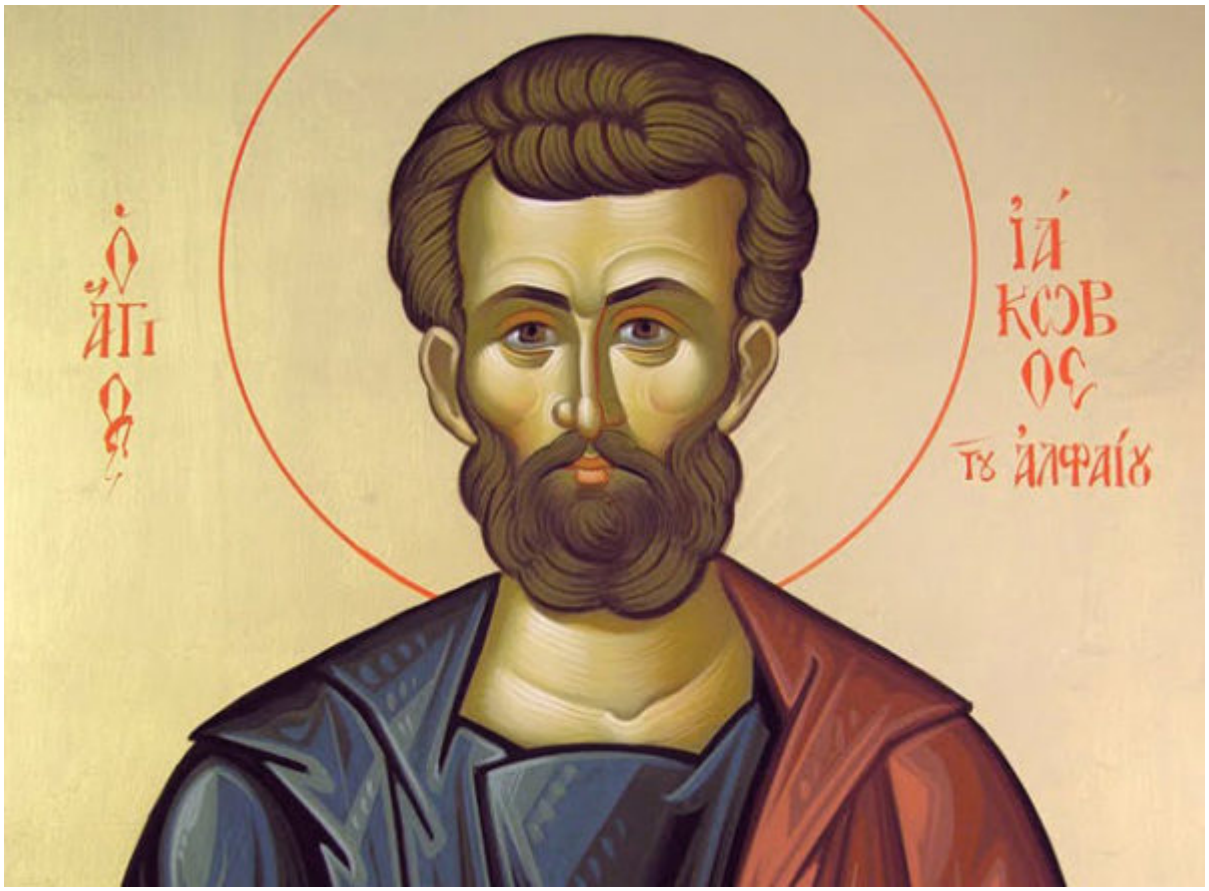

Λέγεται και Ιάκωβος ο μικρός, προς διάκριση από τον Ιάκωβο τον μεγάλο, τον αδελφό του Ιωάννου, αλλά και προς διάκριση από τον Ιάκωβο τον Αδελφόθεο.
Ο τόπος στον οποίο κήρυξε ο Απόστολος Ιάκωβος δεν είναι εξακριβωμένος. Αναγράφεται ότι κήρυξε στα έθνη και ονομάστηκε «σπέρμα θείο».

Σύμφωνα με την παράδοση, κήρυξε το ευαγγέλιο στην Αίγυπτο και σταυρώθηκε στη πόλη Ostracina. Ωστόσο, δεν είναι βέβαιο, καθώς οι περισσότερες πηγές τον συγχέουν με τον άγιο Ιάκωβο τον Αδελφόθεο. Η μόνη πηγή μιλά για το μαρτύριό του. Κηρύττοντας και ελέγχοντας τους απαίδευτους λαούς κρεμάστηκε σε σταυρό και έτσι παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 9 Οκτωβρίου.

Απόστολος Σίμων ο Ζηλωτής, ο Κανανίτης, δηλ. από την Κανά της Γαλιλαίας.

Ο Σίμων ανήκε στην κίνηση των Ζηλωτών (στα αραμαϊκά ο ζηλωτής λέγεται Kanana και με ελληνική κατάληξη Κανανίτης = Ζηλωτής) και διατήρησε την ονομασία του αυτή και ως Απόστολος.

Κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στη Μαυριτανία και γενικά στην Αφρική.
Τελικά μαρτύρησε με σταυρικό θάνατο.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 10 Μαΐου.

Απόστολος Ιούδας, αδελφός του Ιακώβου του Αδελφοθέου, τον οποίον ο Ματθαίος ονομάζει Λεββαίο ή Θαδδαίο. Ο Ιούδας αυτός, διακρινόμενος από τον Ιούδα τον Ισκαριώτη τον προδότη, είναι αδελφός του Ιακώβου του Αδελφοθέου και επομένως υιός του Ιωσήφ του μνήστορος. Άρα είναι «αδελφός» του Κυρίου. Λεββαίος σημαίνει θαρραλέος και Θαδδαίος (στα αραμαϊκά) σημαίνει μεγάθυμος, μεγαλόψυχος. Είναι συγγραφεύς της Καθολικής επιστολής Ιούδα.

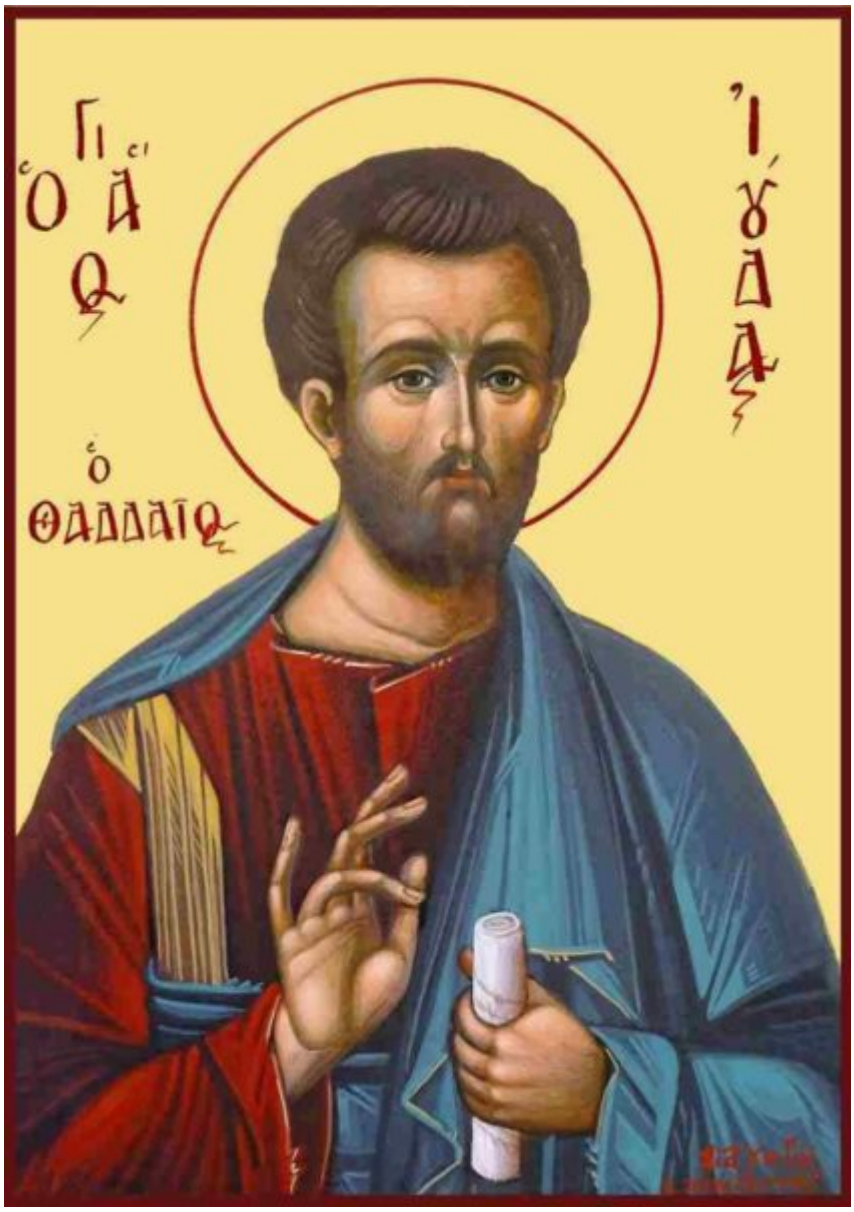

Κήρυξε το Ευαγγέλιο αρχικά στη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια και στη συνέχεια στη Μεσοποταμία, την Αραβία, την Ιδουμαία και τη Συρία, όπου φώτισε τα ευρισκόμενα στις χώρες αυτές έθνη. Πήγε και στην Έδεσσα, όπου θεράπευσε τον τοπάρχη. Τελικά τον κρεμάσανε και τον θανάτωσαν με εκτοξευόμενα βέλη, πιθανώς στη Βηρυττό.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 19 Ιουνίου.

Απόστολος Ματθίας, που πήρε τη θέση του προδότη Ιούδα. Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, οι Απόστολοι, αφού επέλεξαν δύο, τους καταλληλότερους από τους εβδομήκοντα Αποστόλους, τον Βαρσαβά ή Ιούστο και τον Ματθία, έβαλαν κλήρο «και προσευξάμενοι… έπεσεν ο κλήρος επί Ματθίαν και συγκατεψηφίσθη μετά των ένδεκα Αποστόλων» (Πράξ. α’, 24.26).

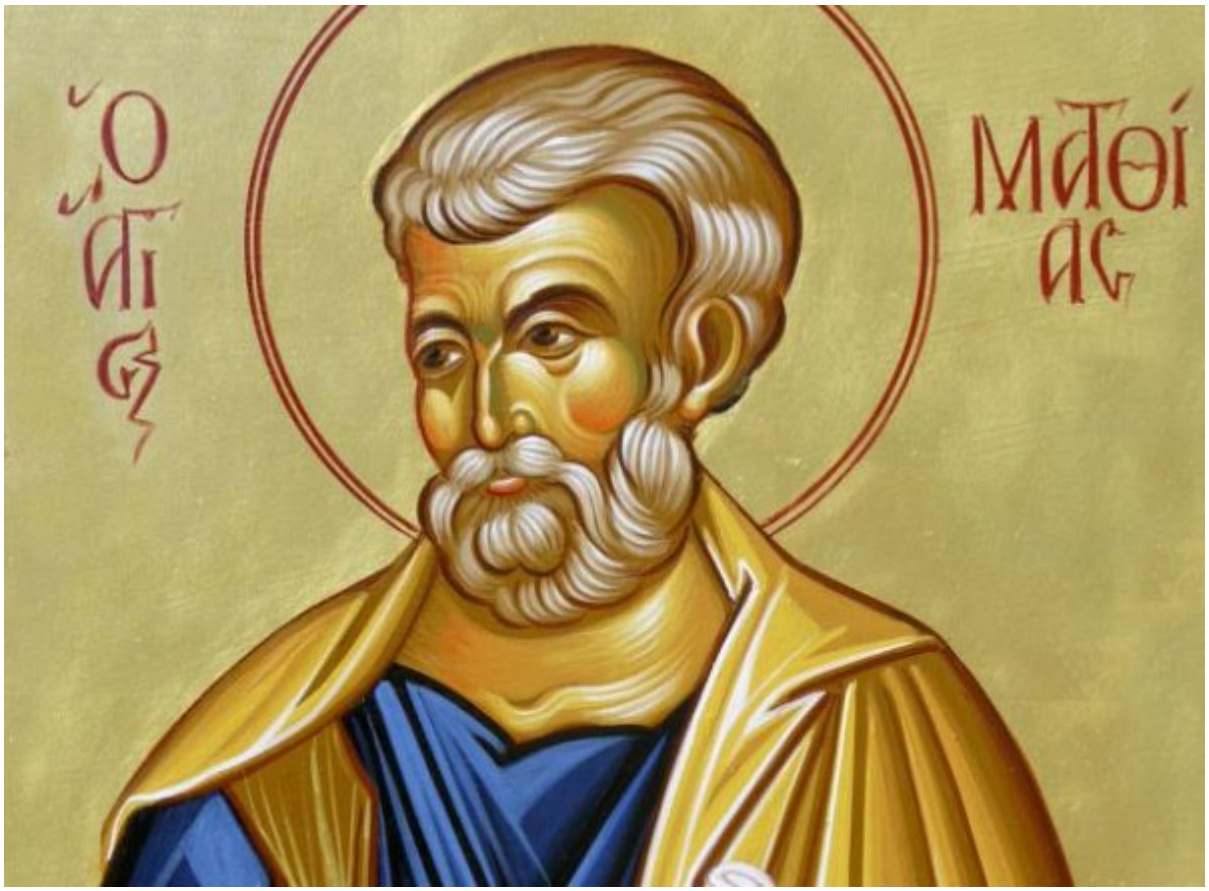

Κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στην Ιουδαία και στη συνέχεια στην Αιθιοπία. Εκεί, αφού υπέμεινε πολλά βασανιστήρια από τους απίστους, τελικώς σταυρώθηκε από αυτούς και παρέδωσε την ψυχή του στα χέρια του Θεού.
Η μνήμη του εορτάζεται στις 9 Αυγούστου.

Οι πανεύφημοι Απόστολοι, οι δώδεκα και οι ανήκοντες στον ευρύτερο κύκλο των εβδομήκοντα, μαζί με τις σεπτές Μυροφόρες και πιστές ακόλουθες του Κυρίου, αυτοί όλοι, που ήσαν εκατόν είκοσι στον αριθμό (Πράξ. α’, 15), δεν βαπτίστηκαν με το βάπτισμα δι’ ύδατος, αλλά βαπτίστηκαν την ήμερα της Πεντηκοστής «εν Πνεύματι Άγίω».

Ο Κύριος μας είχε βεβαιώσει όλους λέγοντας: «Ιωάννης μεν εβάπτισε ύδατι, υμείς δε βαπτισθήσεσθε εν Πνεύματι Αγίω, ου μετά πολλας ταύτας ημέρας» (Πράξ. α’, 5). Η υπόσχεση αυτή του Κυρίου πραγματοποιήθηκε την ήμερα της Πεντηκοστής: «Και εγένετο αφνω εκ του ουρανού ήχος ώσπερ φερομένης πνοής βιαίας... και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ωσεί πυρός, εκάθισε τε εφ’ ένα έκαστον αυτών και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Άγιου» (Πράξ. β’, 2-4). Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγει ότι το υπερώον, στο όποιο κατήλθε το Αγιον Πνεύμα, έγινε κολυμβήθρα στην όποια βαπτίστηκαν όλοι οι Απόστολοι και οι λοιποί εκεί ευρισκόμενοι. Αλλά και ο Άγιος Χρυσόστομος, στην ερμηνεία του Ευαγγελίου, αναφέρει ότι οι Απόστολοι βαπτίστηκαν από το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος

κατά την ήμερα της Πεντηκοστής.

Ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης, ως δεύτερο Απόστολο αναφέρει τον Παύλο, το σκεύος εκλογής του Χριστού, ο οποίος ξεπέρασε όλους τους Αποστόλους στο ζήλο της πίστεως και στους κόπους. Αυτός κήρυξε τον Χριστό από Ιεροσολύμων μέχρι του Ιλλυρικού, όπως ο ίδιος αναφέρει, και έφθασε στη Ρώμη όπου τελικώς αποκεφαλίστηκε.

Απόστολος Παύλος

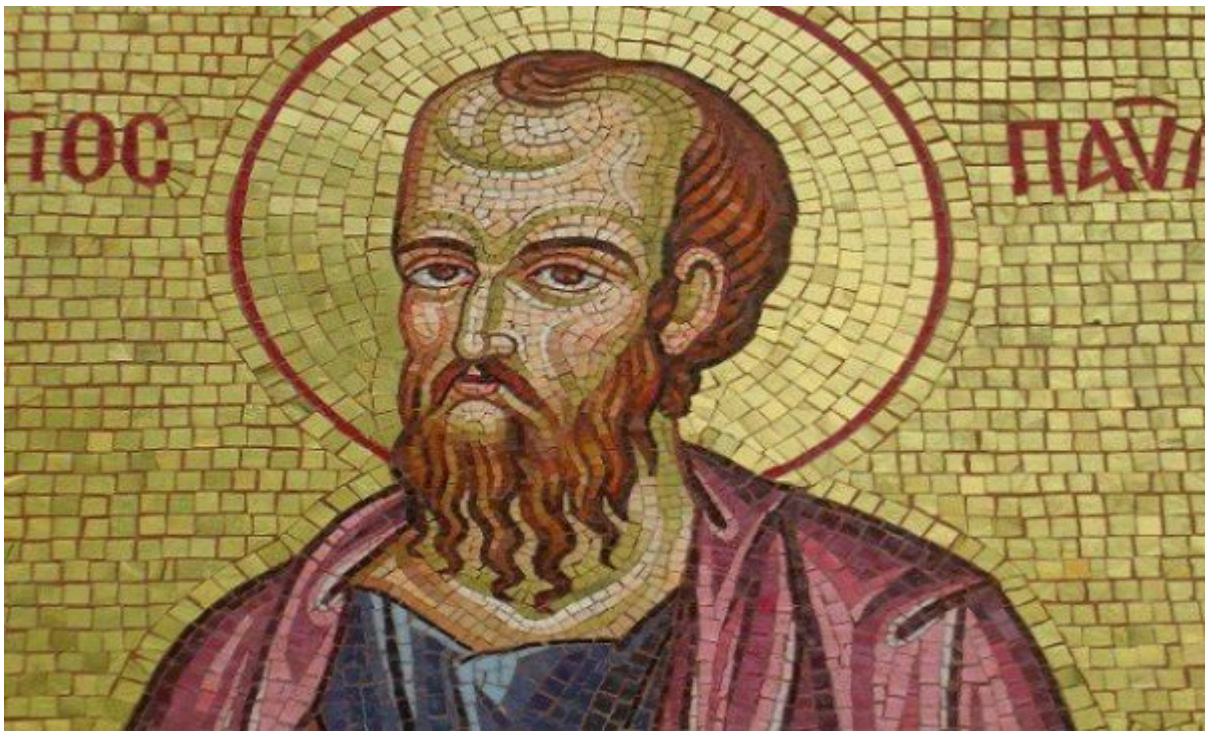

Ο μέγας Απόστολος των Εθνών Παύλος γεννήθηκε γύρω στο 15 μ.Χ. στην Ταρσό της Κιλικίας από Ιουδαίους γονείς. Ονομαζόταν Σαούλ ή Σαύλος και είχε και το ρωμαϊκό όνομα Παύλος. Οι εύποροι γονείς του έδωσαν υψηλή παιδεία, ενώ ελληνιστικό πνευματικό κλίμα της Ταρσού επέδρασαν θετικά στη διαμόρφωση της προσωπικότητός του. Γύρω στο 34 μ.Χ. βρέθηκε στην Ιερουσαλήμ να σπουδάζει κοντά στον ονομαστό νομοδιδάσκαλο Γαμαλιήλ (Πράξ. 22.3). Ο Σαύλος έδειξε ιδιαίτερο ζήλο για την Ιουδαϊκή θρησκεία. Τον συναντούμε στο μαρτύριο του πρωτομάρτυρος και αρχιδιακόνου Στεφάνου να φυλάσσει τα ρούχα αυτών που τον λιθοβολούσαν (Πραξ.7.54), ενώ αργότερα να πορεύεται προς τη Δαμασκό προκειμένου να συλλάβει τους Ιουδαίους που είχαν γίνει χριστιανοί (Πραξ. 9.1).

Στον δρόμο όμως προς τη Δαμασκό έγινε το μεγάλο θαύμα. Ο διώκτης Σαύλος είδε ένα εκτυφλωτικό φως και έπεσε στη γη, ενώ άκουσε μια φωνή να του λέγει: «Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις;» Έντρομος Παύλος ρώτησε: «Ποιός είσαι, Κύριε;»

Και εκείνος του απάντησε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς τον οποίο εσύ διώκεις. Σήκω και είσελθε στην πόλη και θα σου πω τι πρέπει να κάνεις» (Πραξ. 9.4-6). Πράγματι ο Σαύλος εισήλθε στην πόλη και παρέμεινε τυφλός για τρεις ημέρες. Εκεί τον συνάντησε ο Ανανίας, στον οποίο είχε εμφανισθεί ο Χριστός και του είχε δώσει εντολή να θεραπεύσει και να κατηχήσει τον Σαύλο στην πίστη του. Το γεγονός αυτό έγινε πιθανότατα γύρω στο 36 μ.Χ.

Προκειμένου να αποφύγει ο Παύλος, πλέον, τη μανία των Ιουδαίων, οι χριστιανοί της Δαμασκού τον φυγάδευσαν από την πόλη και τον έστειλαν στα Ιεροσόλυμα. Με τη βοήθεια του αποστόλου Βαρνάβα συναντήθηκε με τους μαθητές του Κυρίου, στους οποίους εξήγησε τον θαυμαστό τρόπο με τον οποίο γνώρισε τον Χριστό. Ύστερα από προετοιμασία και με τη συνοδεία του αποστόλου Βαρνάβα και του ανηψιού του Μάρκου, του μετέπειτα ευαγγελιστού, ξεκίνησε ο Παύλος την πρώτη μεγάλη αποστολική περιοδεία για τον εκχριστιανισμό κυρίως των εθνικών.

Πρώτος σταθμός τους ήταν η Σαλαμίνα και στη συνέχεια η Πάφος της Κύπρου, όπου κήρυξαν και ίδρυσαν εκκλησίες. Κατόπιν πέρασαν στη Μικρά Ασία και περιόδευσαν στις πόλεις Πέργη, Αντιόχεια της Πισιδίας, Ικόνιο, Λύστρα, Δέρβη και σε άλλες. Παρ’ όλες τις δυσκολίες που συνάντησαν και τις διώξεις που υπέστησαν, το κήρυγμά τους σημείωσε επιτυχία και ίδρυσαν σε όλες αυτές τοπικές εκκλησίες. Στη συνέχεια επέστρεψαν μέσω της Αττάλειας στην Αντιόχεια και από εκεί στα Ιερουσολυμα, όπου ο απόστολος Παύλος συμμετείχε στη Σύνοδο που συγκροτήθηκε το 48 μ.Χ. και στην οποία κατόρθωσε να πείσει τους συμμετέχοντες ότι η αποστολή του Ιουδαϊσμού τελείωσε και ότι η χάρη του Θεού έρχεται σε κάθε άνθρωπο που πιστεὐει στον Χριστό.

Ακολούθησε η δεύτερη αποστολική περιοδεία του. Μέσω της Συρίας και της Κιλικίας περιόδευσε στις πόλεις της Μικράς Ασίας Δέρβη και Λύστρα, όπου γνώρισε τον νεαρό Τιμόθεο και την οικογένειά του. Ο Τιμόθεος τον ακολούθησε στην υπόλοιπη περιοδεία, που περιελάμβανε τη Φρυγία, τη Γαλατία και τη Μυσία. Στην Τρωάδα, μετά από το όραμα που είδε και στο οποίο ένας νεαρός Μακεδόνας τον προσκαλούσε να έρθει στη Μακεδονία και να τους βοηθήσει («Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν» Πραξ. 16.9), ο απόστολος Παύλος και οι συνεργάτες του πέρασαν στη Μακεδονία και κήρυξαν το Ευαγγέλιο στην Ελλάδα, ιδρύοντας εκκλησίες στους Φιλίππους, τη Θεσσαλονίκη, τη Βέροια, την Αθήνα και την Κόρινθο. Στην Κόρινθο παρέμεινε περίπου ενάμισι χρόνο στο σπίτι των χριστιανών σκηνοποιών Ακύλα και Πρισκίλας, και στη συνέχεια επέστρεψε στην Έφεσο και από εκεί στα Ιεροσόλυμα.

Μετά από σύντομη ανάπαυση στην Αντιόχεια ο απόστολος Παύλος ξεκίνησε την τρίτη περιοδεία, κατά τη διάρκεια της οποίας επισκέφθηκε αρκετές από τις πόλεις

στις οποίες είχε ιδρύσει χριστιανικές εκκλησίας (Έφεσο, Τρωάδα, Φιλίππους, Θεσσαλονίκη, Βέροια και Κόρινθο). Κατά την επιστροφή του στα Ιεροσόλυμα ο απόστολος συνελήφθη ως ταραχοποιός και οδηγήθηκε σε δίκη. Επικαλούμενος την ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτου ζήτησε να δικασθεί από το αυτοκρατορικό δικαστήριο της Ρώμης. Έτσι ξεκίνησε το ταξίδι προς τη Ρώμη, όπου ύστερα από δύο χρόνια σχετικού περιορισμού δικάστηκε και αθωώθηκε.

Από την Ρώμη έπλευσε στην Κρήτη και τοποθέτησε εκεί επίσκοπο τον εκλεκτό και πιστό συνεργάτη του Τίτο. Στη συνέχεια επισκέφθηκε την Κόρινθο, τη Μακεδονία και πιθανότατα τη Νικόπολη της Ηπείρου το φθινόπωρο του 66 μ.Χ., όπου και παραχείμασε. Κατά την επιστροφή του πέρασε από την Έφεσο, στην οποία όρισε επίσκοπο τον μαθητή του Τιμόθεο.

Ο απόστολος Παύλος συνελήφθη για δεύτερη φορά στη Ρώμη, όπου βρισκόταν, κατά τη διάρκεια των διωγμών του Νέρωνα, και μαρτύρησε με αποκεφαλισμό γύρω στο 67 μ.Χ., επισφραγίζοντας με τον τρόπο αυτό το τεράστιο ιεραποστολικό του έργο.

Αν και δεν ανήκει στη χορεία των δώδεκα μαθητών του Χριστού ο απόστολος Παύλος αξιώθηκε να γίνει «ο κλητός ἀπόστολος», να ζήσει ουράνιες αποκαλύψεις, να ονομασθεί «στόμα τοῦ Χριστοῦ» και «πρῶτος μετά τόν Ἕνα». Οι δεκατέσσερις επιστολές του προς τις κατά τόπους εκκλησίες έχουν σημαντική θέση στον κανόνα της Καινής Διαθήκης. Η μνήμη του εορτάζεται μαζί με αυτή του αποστόλου Πέτρου στις 29 Ιουνίου.

Η Εκκλησία της Βεροίας τον τιμά ως ιδρυτή της και έχει την ευλογία να σώζεται μέχρι σήμερα το Βήμα από το οποίο κήρυξε για πρώτη φορά το Ευαγγέλιο στην πόλη.

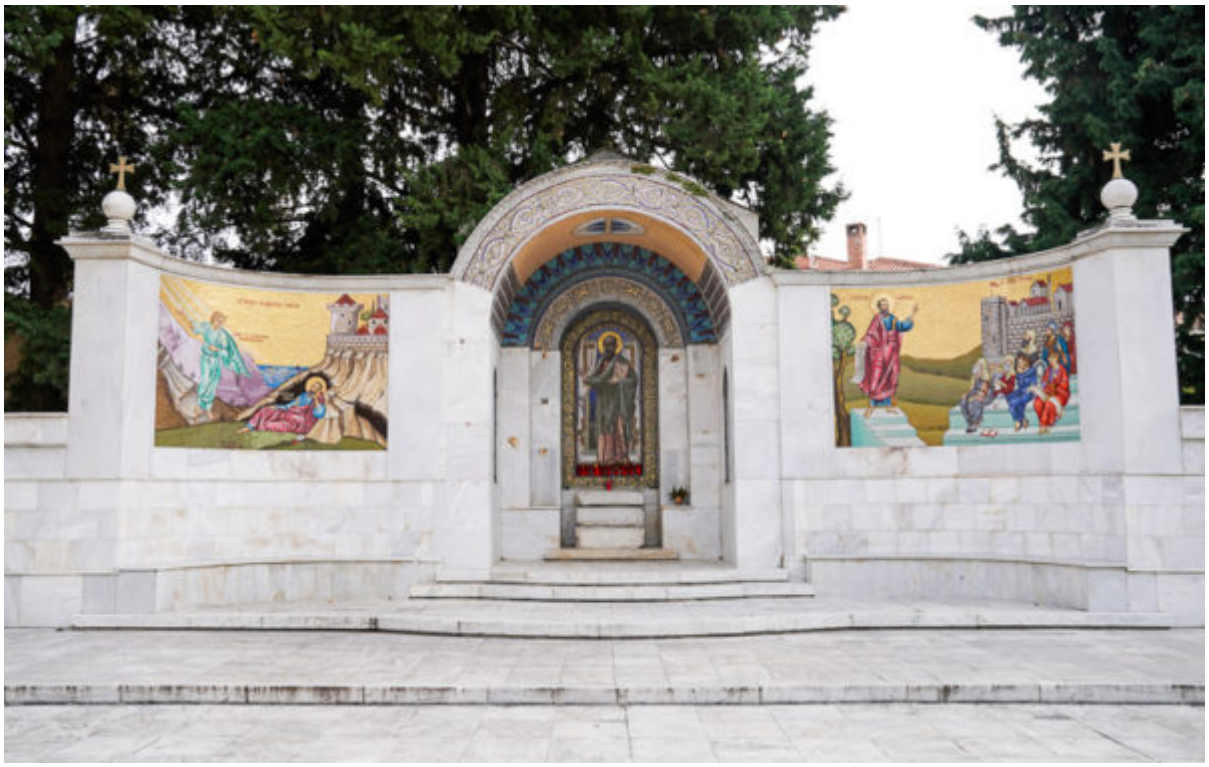

Η Αποστολική Εκκλησία

Η Εκκλησία είναι και λέγεται Αποστολική. Έτσι ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως. «Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολι-κήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν». Είναι Αποστολική, διότι είναι θεμελιωμένη «επί τω θεμελίω των Αποστόλων» (Εφεσ. 2,20). Ο Χριστός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος στο οικοδόμημα της Εκκλη-σίας. Οι Απόστολοι είναι οι θεμέλιοι της ορατής Εκκλησίας και οι θεμέλιοι της άνω πόλεως, της άνω Σιών, της νέας Ιερουσαλήμ.

Θέλετε να δείτε, αν μία λεγομένη Εκκλησία είναι γνήσια Εκ-κλησία του Χριστού; Από δύο πράγματα θα το καταλάβετε: Από την Αποστολική διδασκαλία και από την Αποστολική διαδοχή.

Το έργο των Αγίων Αποστόλων συνεχίσθηκε και συνεχίζεται διά των διαδόχων αυτών. Αυτή η αδιάκοπη διαδοχή συνεχίζεται έως σήμερα και χαρακτηρίζεται ως αδιάκοπη διαδοχή προσώπων και πίστεως και γι’ αυτό ονομάζεται η Εκκλησία μας Αποστολική.

Πηγές: βιβλίο “Λατρευτικό Εγχειρίδιο”, του π. Γεωργ. Κουγιουμτζόγλου, «Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια», www.faneromenihol.gr, www.profitisilias.gr, www.patmosmonastery.gr, imveroias.gr